

Wat is het toch heerlijk om met je vrouw boodschappen te doen heerlijk die grote warenhuizen door te slenteren overal rond te neuzen, na een kwartier baal je al, mooi woord he, en dan na uren wachten, passen aantrekken uittrekken en maar zeggen dat staat je wel dat is wel aardiger, dat eerste vond ik leuker en dan is het nog niet goed genoeg, winkel in winkel uit en einde lijk zegt ze dan er is niets passends bij.

Dan zeg ik eerst even uitblazen en schiet het eerste cafe in wat ik tegenkom, zo ook de laatste keer na uren wachten, hangen, glimlachen, greinzen, het staat je wel, met een verbeterd gezicht. De eerste de beste zaak in, het was zo, n echte gezellige ouwe Mannetjeskroeg, donkerbruin gebeitste zoldering, half donker, het rook er naar boenwas, drank sigarenrook, op een oud biljart en de midde n van de zaak, met een van ouderdom verkleurd laken speelden twee mannen en een jongere, zeker de zoon of kleinzoon van een van de twee.

Ik zakte neer op een stoel aan een tafeltje bij het raam mijn vrouw ging op het puntje van haar stoel zitten alsof zij bang was dat zij zich vuil zou maken en keek vol onbehagen rond. De vrouw achter de tapkast paste helemaal bij het interieur, zo te zien zat zij daar al jaren, zij breide een ik weet niet wat en vroeg vanaf haar plaats wat zal het wezen mevrouw, meneer, ik bestelde een borreltje en mijn vrouw wou koffie, maar moest even wachten want die moest gezet worden, wie drinkt er hier nou koffie, trouwens het was theetijd.

Een tafeltje naast het onze zaten twee a o w e r s te dammen, de man met een pet op rookte een pijp, de andere een sigaar, ze zaten meer te praten dan te dammen, eerst luisterde ik niet, kon ook niet, want mijn siste allerlei verwensingen naar mijn hoofd vanwege die vieze ouwe kroeg, die vieze ouwe kerels, dat vieze mens en nog veel meer, toen ze merkte dat ik mij er toch niets van aantrok, hield zij haar mond en staarde naar een reclameplaat van Bols oude genever, zuiplappen zag ik haar zeggen.

Toen luisterde ik naar het gesprek van de rokende dammers, jij hebt tenminste nog een vrouw zei de man met de pijp tegen de sigarenroker, als jij naar huis komt staan je pantoffels klaar, je prak staat op tafel, jij hebt tenminste nog aanspraak en gezelligheid, nou besef je het nog niet, maar mocht het gebeuren dat je ook alleen komt te staan, dan weet je pas wat je mist, als je in een leeg huis komt, je eigen prakkie klaar moet maken en ook nog opvreten en zo, n miauwende kat om je heen, die ik nog heb omdat die van haar was.

De sigarenman probeerde zijn dammaat te troosten, ach joh zo erg kan het nou ook weer niet zijn, wat denk je als ik straks naar huis kom, begint dat gezeur van die ouwe, dat ik te laat ben en haar de hele dag alleen laat, maar als ik thuis ben, dan zegt ze al na het koffiedrinken, ik wou dat je de deur maar uitging een eindje lopen of wat, als je hier maar zo zit ben ik gewoon als verlamd en er komt geen slag werk uit mijn handen. En als ik dan vraag kan ik je soms ergens mee heleen, zegt ze ach god bewaar me, jij met je twee linkerhanden ga maar fietsen stelen of steentjes tellen dan te bedenken dat ik vroeger alles zelf maakte, ons hele meublement haast 55 jaar geleden en nog net zo mooi als toen, maar als ik daar over begin dan snauwt ze daar heb ik dan ook me hele leven tegen aan moeten kijken en als je dan weer ziet hoe ze het in de was zet en uitboent en dan nog met een zachte lap nastreelt, dan denk ik wel eens bij me eigen wordt ik nou seniel of zij en dan ga ik maar weervde straat op en kom dan vanzelf weer hier terecht bij jou ende andere en mot ook nog jouw gezeur aan horen, nee baassie het is niet alles goud wat blinkt en met een diepe zucht verschoof hij een damsteen.

Het was een tijdje stil ik bestelde nog een drankje, het glaasje was zo vol dat ik voorover moest buigen om een slokje te nemen alvorens ik het op kon tillen om te drinken, mijn gade siste begin je nu ook al, ik keek haar meewarig aan en dacht aan de dammer met de sigaar.

Ik hoorde weerseen steen schuiven dit keer van de pijproker en een korte lach, ha, dacht je dat het bij ons anders was toen ze nog leefde, joh ik mocht nog geeneens in de kamer roken, voor de deur pantoffels aandoen, kleedjes op alle stoelen t, lazerus kreeg ie ervan, eten deden we in dat kleine rot keukentje de pannen op de gootsteen, in het begin wou ze dat ik met mes en vork at dat had ze in haar dienst ook altijd gedaan vertelde ze me, ik was een proleet en had geen opvoeding gehad en zou het ook nooit verder brengen.

De soep slurpte ze altijd en als ik er wat van zei, zei ze nee domme arbeider dat hoort zo mijn meneer deed dat ook altijd, het is een echte franse gewoonte, jij zal het ook nooit leren.

De zondagen waren een verschrikking, een normale vent zit lekker in zijn hemd koffie te lurken steekt een pijp op zijn benen op een stoel, maar nee ik moest me goeie pak aan een das om zelfs me jassie moest ik aan al was het nog zo heet en s, midd dags wandelen in het park met knellende puntschoenen, een keer trok mijn gewonen schoenen aan, in het park merkte zij het pas, toen was de boot aan maar ik mocht niet meer mee en als zij dan ging wandelen ging ik biljarten, op een keer kwam ik te laat thuis met een stuk in mijn kraag, toen had je er bij moeten zijn, dat was de enige keer zolang we getrouwd waren het een echt wijf was, wat ging ze te keer, ik kreeg met een pantoffel o op mijn kop, moest gelijk naar bed zonder eten, het leek mijn moeder wel, een uurtje later kwam ze toch met wat te eten en toen hebben we het goed gemaakt, 9 maanden later kreeg ze een zoon.

We hebben maar een kind gehad, ik ben ook nooit meer dronken geweest.

Nou dan hebbie het ook zo leuk niet gehad zei de sigaren roker, ik snap niet waarom je zo zit te urmen.

Jij begrijpt het niet, zei de pijproker nam twee stenen en had een dam, je moet opletten joh, je begrijpt het niet herhaalde hij, je weet niet wat ik mis, die verdomde stilte in huis en dan die sluipende volgevreten kat, een keer heb ik allekleed jes van de stoelen weggesodemieterd, een half uur later lagen ze er weer op, ik voelde me zo schuldig dat ik het hele huis schonngemaakt heb en een bos bloemen gekocht om voor haar portret te zetten, jij hebt je gesodemietter nog, wacht maar als je straks ook in jezelf zit te praten bij je kanariepiet en je goudvissie.

Diep zuchtend nam hij met zijn dam drie stenen en zei je hebt verloren mannetje.

De sigarenroker zei ouwehoer.

Ik rekende af en liet de twee dammers wat brengen, hun proost meneer hoorde ik niet want ik stond al buiten, onderweg naar huis keek ik af en toe naar mijn vrouw die nog steeds foeter de over die ordinaire kroeg, ik kon zien waar ik vandaan kwam, trouwens je hele familie deugt niet, mijn moeder heeft mij nog wel zo gewaarschuwd.

Ik zuchtte maar eens heel diep en nam mij voor om dammen te gaan leren.